

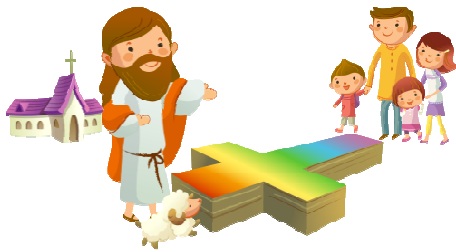
ครอบครัวคริสตชน

เพื่อคริสตชนจะได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตครอบครัวและการเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสต์เจ้าต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยแบบอย่างในการดำเนินชีวิตครอบครัวของตน

ในการสัมมนาพระสงฆ์ประจำปีครั้งหนึ่งที่บ้านผู้หว่าน ในหัวข้อ “สงฆ์ผู้อภิบาลครอบครัวคริสตชน” สามิภรรยาคาทอลิกคนหนึ่งได้แบ่งปันประสบการณ์ในชีวิตสมรสของตน โดยสามิได้แบ่งปัน ดังนี้

“ชีวิตแต่งงานไม่ค่อยมีปัญหาในครอบครัว ภรรยาไม่ค่อยได้สร้างปัญหา แต่ตัวเขาสร้างปัญหาตลอด เวลามีทุกข์ทุกข์ด้วยกัน แต่สุข เขาสุขคนเดียว ปัญหาต่างๆ เกิดจากเขา ไม่ว่าจะป็นกินเหล้า เที่ยว แต่หลังจากแต่งงานแล้ว เขาค่อยๆ ปรับปรุงตัวดีขึ้นเป็นลำดับ แต่งงานได้ 3-4 ปี มีลูกคนแรกจึงย้ายไปอยู่ที่จังหวัดระยอง วันหนึ่งเพื่อนเรียกเขาไปกินเหล้า เขาเมากลับถึงบ้านในตอนเช้า ภรรยาเปิดประตูบ้าน ตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกันภรรยาไม่เคยว่าอะไรเขา แต่เข้านั้นภรรยาถามเขาว่าไปเที่ยวสนุกไหม และบอกว่าเมื่อคืนเธอกับลูกนอนรออยู่ที่บ้านด้วยความเป็นห่วง จนเขานำคำพูดของภรรยา กลับไปคิดและพยายามกลับตัวกลับใจ

ปรกติเขาเป็นคริสตังที่ดีพอใช้ มีความเชื่อ มีปัญหาอะไรเขาก็มักจะสวดขอพระ เขาคิดว่าที่เขากลับตัวได้ก็เพราะคำพูดของภรณยานั่นเอง ในปี พ.ศ.2533 มีคนชวนเขาและภรรยาไปรับการอบรมส่งเสริมชีวิตครอบครัว ตอนนั้นเข้าสัมมนาสามวัน มีประสบการณ์ดีๆ มากมายที่เขาและภรรยาได้รับ พวกเขาเข้ามาปรับใช้และทำให้ชีวิตครอบครัวของพวกเขามีความสุขมากขึ้น

เขาจึงอยากจะแบ่งปันให้คนอื่นมีชีวิตครอบครัวที่ดีขึ้นด้วย จึงไปช่วยงาน สชค. หลายปี ในการร่วมงานกับสชค. เขารู้สึกว่าตนเองต้องกลับใจก่อน เขายังได้เรียนรู้คำสอนของพระศาสนจักรเรื่องครอบครัว ได้เรียนรู้พระคัมภีร์ ฯลฯ มากขึ้น นอกจากนั้นเขายังไปช่วยงานที่ศูนย์ช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ของคณะคามิลเลียน โดยเริ่มทำงานในปี พ.ศ.2538

ลูกคนแรกของเขาเคยสมัครเข้าเป็นผู้ฝึกหัดในคณะนักบวชคณะหนึ่ง แต่ปัจจุบันลูกของเขาลาออกจากบ้านเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สิ่งที่เขาให้กับลูกเสมอคือการทำความเข้าใจลูก เขากล่าวลูกเสมอว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ความภาคภูมิใจของเขา คือ ลูกของเขาไม่เคยออกนอกเส้นทางของการเป็นคริสตชนที่ดี เขาพยายามสอนลูกด้วยแบบอย่างชีวิต เวลาที่เขาไปทำงานช่วยเหลือพระศาสนจักร ภรรยาและลูกให้การสนับสนุนและไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับเขาในเรื่องนี้

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. จากประสบการณ์ของครอบครัวนี้ท่านประทับใจและได้ข้อคิดอะไรบ้าง
2. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตครอบครัวคริสตชนของท่าน

พ่อพระอาดาพระเจ้า

ราอูลและนางเอดนาออกจากห้องวิวาห์และปิดประตู โทเบียห์ลุกขึ้นจากเตียง บอกนางซาราห์ว่า “น้องเอ๋ย จงลุกขึ้น เราจงอธิษฐานภาวนาของคัมภีร์ผู้เป็นเจ้าของให้ประทานพระเมตตาและความรอดพ้นแก่เรา” นางก็ลุกขึ้น เขาทั้งสองเริ่มอธิษฐานภาวนาขอให้พระองค์ประทานความรอดพ้นแก่ตน กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของบรรพบุรุษ ขอถวายพระพรแต่พระองค์ ขอพระนามของพระองค์ได้รับการถวายพระพรตลอดไปทุกยุคทุกสมัย ขอให้สวรรค์และสิ่งสร้างทั้งหมด จงถวายพระพรแต่พระองค์ตลอดนิรันดร พระองค์ทรงสร้างอาดัม และทรงสร้างนางเอวา ภรรยาของเขา ให้เป็นผู้ช่วยเหลือและคำจูน มนุษยชาติก็ได้ถือกำเนิดจากเขาทั้งสองคน พระองค์ตรัสว่า “มนุษย์อยู่เพียงคนเดียวไม่ดีเลย เราจะสร้างผู้ช่วยที่เหมาะสมกับเขาให้”

บัดนี้ ข้าพเจ้ารับน้องสาวของข้าพเจ้าผู้นี้ไว้เป็นภรรยา ไม่ใช่เพราะความใคร่ แต่ด้วยเจตนาบริสุทธิ์ ขอพระองค์โปรดให้ข้าพเจ้าและนางได้รับพระเมตตา และให้ข้าพเจ้าทั้งสองคนมีชีวิตอยู่ด้วยกันจนถึงวัยชราเถิด” (ทบท 8:4-7)

1. คำ หรือวลี หรือประโยคใดจากหนังสือโทบิต ที่ท่านได้ฟังนี้ สะกิดใจท่านมากที่สุด เพราะเหตุใด ?
2. พระเจ้ากำลังบอกอะไรท่านผ่านทางพระวาจาที่ท่านได้ฟังวันนี้ เป็นต้น ในเรื่องของความสัมพันธ์ในชีวิตครอบครัวของท่าน ?

จากเรื่องราวของครอบครัวคริสตชนนี้ และจากพระวาจาของพระเจ้าที่ท่านได้ฟังและไตร่ตรอง ท่านมีข้อตั้งใจอะไรที่จะปฏิบัติเพื่อให้ครอบครัวของท่านมีความสุข และเพื่อให้ครอบครัวของท่านเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสตเจ้าต่อเพื่อนมนุษย์?

1. หนังสือคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก

พระเจ้าทรงสร้างชายและหญิง ทรงตั้งครอบครัวมนุษย์ และทรงประทานพระพรพื้นฐานไว้ สมาชิกนั้นคือบุคคลที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ครอบครัวก่อให้เกิดความแตกต่างกันแห่งความรับผิดชอบ สิทธิต่างๆ และภาระหน้าที่เพื่อประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกและของสังคม (ข้อ 2203)

ความสัมพันธ์ภายในพระศาสนจักรปรากฏดังเช่นเป็นร่างในครอบครัวคริสตชนอย่างสมลักษณะ เพราะฉะนั้น เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องเรียกครอบครัวคริสตชนว่าเป็นพระศาสนจักรระดับบ้าน เป็นชุมชนแห่งความเชื่อ ความไว้วางใจ และความรัก มันปกคลุมความสำคัญหนึ่งเดียวนี้ในพระศาสนจักร (ข้อ 2204)

ความสัมพันธ์ในอ้อมอกครอบครัวนั้นก่อให้เกิดการพึ่งพิงกันทางความรู้สึก ความรัก ความสนใจซึ่งเกิดจากการให้ความเคารพนับถือกันของบุคคลในครอบครัว ครอบครัวนั้นเป็นชุมชนที่มีสิทธิพิเศษได้รับเรียกให้ “สามัคคีธรรมต้องมีจิตใจสนิทสนมรักใคร่กัน... คือแบ่งปันความคิด และการพิจารณาสิ่งต่างๆ ร่วมกัน รวมถึงการร่วมมือกันในการอบรมลูก” (ข้อ 2206)

ครอบครัวเป็นเซลล์เริ่มแรกของชีวิตสังคม เป็นสังคมตามธรรมชาติซึ่งในนั้นสามีและภรรยาได้รับเรียกให้มอบตนเองในความรัก และในของขวัญแห่งชีวิต อำนาจ ความมั่นคง และชีวิตแห่งความสัมพันธ์กันในครอบครัวตั้งขึ้นเป็นพื้นฐานแห่งอิสรภาพ ความมั่นคงปลอดภัย และความเป็นพี่น้องกันในสังคม ครอบครัวเป็นชุมชนซึ่งบุคคลหนึ่งสามารถเข้าใจคุณค่าทางศีลธรรมตั้งแต่วัยทารก สามารถเริ่มถวายเกียรติต่อพระเจ้าและทำการใช้เสรีภาพอย่างดี ชีวิตครอบครัวเป็นการริเริ่มชีวิตในสังคม (ข้อ 2207)

ครอบครัวควรดำเนินชีวิตในวิถีทางซึ่งสมาชิกเรียนรู้ที่จะเอาใจใส่ และรับผิดชอบต่อกันคนหนุ่มสาว คนชรา คนป่วย คนพิการ และผู้ยากไร้ ครอบครัวจำนวนมากซึ่งในบางขณะไม่มีโอกาสที่จะให้ความช่วยเหลือเช่นนั้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนอื่น ครอบครัวอื่น และสังคมที่จะจัดหาให้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเหล่านี้ “ความเลื่อมใสศรัทธาบริสุทธิ์และไร้มลทินเฉพาพระพักตร์ของพระเจ้าพระบิดา ก็คือการ

เยี่ยมเด็กกำพร้า และหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาคนให้พ้นจากมลทินของโลก” (ยก.1:27) (ข้อ 2208)

2. สภาสังคายนาวาติกันที่ 2

2.1 พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร (Lumen Gentium)

"เป็นหน้าที่เฉพาะของพวกฆราวาส เนื่องจากเป็นกระแสเรียกเฉพาะของพวกเขาที่จะแสวงหาพระราชัยของพระเจ้า เขาคำรงชีพอยู่ในโลก เขาอยู่ในฐานะปกติธรรมดาของชีวิตครอบครัวและสังคม เพราะเขาอยู่ในฐานะหน้าที่อย่างนี้แหละ พระเจ้าจึงทรงเรียกร้องให้เขาใช้การปฏิบัติหน้าที่ของเขา ให้เขาคำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร เขาจึงจะได้ก่อให้เกิดประโยชน์บันดาลความศักดิ์สิทธิ์แก่โลก เขาเป็นดังเชื้อแป้งที่ออกมาจากภายในตัวเขาก็ว่าได้ และดังนี้เมื่อเขาส่องแสงเรืองรองด้วยชีวิต (การครองชีพ) ของเขาเป็นต้นด้วยความเชื่อ ความไว้วางใจและความรัก เขาจะเผยให้คนอื่นทั้งหลายแลเห็นพระคริสต์เจ้า" (ข้อ 31)

2.2 พระสมณบัญชาเรื่องงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร (Ad Gentes)

"หน้าที่สำคัญของฆราวาสทั้งหญิงและชาย ก็คือการเป็นองค์พยานประกาศพระคริสต์เจ้า ซึ่งเขาต้องทำด้วยการดำรงชีวิตและคำพูดในครอบครัว ในกลุ่มสังคม และในวงงานอาชีพ เพราะว่าในตัวเขาเหล่านั้นจะต้องปรากฏตัวมนุษย์คนใหม่ซึ่งสร้างขึ้นด้วยความเที่ยงธรรม และความศักดิ์สิทธิ์อันแท้จริงตามแบบพระเจ้า (อฟ 4:24)" (ข้อ 21)

3. ถ้อยแถลงการณ์ประชุมเรื่องคำสอนครอบครัว สิ่งท้าทายในเอเชีย โดยสหพันธ์สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งเอเชียหน่วยงานการศึกษาและจิตตานิบาล (FABC-OESC)

ในอดีต เป็นจริงที่การสอนคำสอนส่วนมากเป็นหน้าที่ของวัดโดยตรง บรรดาผู้ปกครองดีใจปล่อยให้ลูกให้พระสงฆ์ ซิสเตอร์ และบรรดาครูคำสอนทางการ ผู้ปกครองไม่เคยมองตนเองว่ามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังความเชื่อแก่ลูก ความพยายามที่จะส่งเสริมการสอนคำสอนแบบบูรณาการต้องพิจารณาสิ่งเหล่านี้หรือมิฉะนั้นจะสอนไม่บรรลุผล เราเห็นงานต่อหน้าเรานี้ว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน สภาพระสังฆราชและสังฆมณฑลต้องสนใจเรื่องนี้ มีความจำเป็นต้องพิจารณาจริงจังในประเด็นต่อไปนี้

1. จำเป็นต้องพัฒนาการสอนคำสอน โดยมีวิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับครอบครัวในเอเชียดังสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียได้ดำเนินการบ้างแล้ว

2. การสอนคำสอนต้องมุ่งสร้างคุณค่าพระวรสาร คุณค่าที่ส่งเสริมโลกให้มีมนุษยธรรมมากขึ้น พยายามเข้าใจและยอมรับคู่แต่งงานฝ่ายที่มีได้เป็นคาทอลิก
3. จำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการสอนคำสอนใหม่ โดยเน้นความต้องการพิเศษของประชาชนในประเทศต่าง ๆ ของเรา
4. ทุกประเทศต้องหาวิธีการที่ปฏิบัติได้จริง ต่อสภาพการแต่งงานที่ถือศาสนาต่างกัน (Inter-faith marriages)
5. เราต้องพัฒนาโครงการที่มุ่งช่วยเหลือครอบครัวผู้ปกครองเดี่ยว บรรดาผู้อพยพ และผู้ติดเชื้อ HIV
6. จำเป็นต้องฝึกอบรมฝ่ายบริหารครูคำสอนให้เป็นผู้มืออาชีพ
7. ต้องพยายามให้ผู้ปกครองมีสำนึกว่าพวกเขาเองเป็นผู้ประกาศข่าวดีคนแรก และเป็นผู้อบรมความเชื่อแก่ลูก ๆ ครอบครัวยุคเป็น “พระศาสนจักรระดับบ้าน” เป็นสถานที่สำคัญสำหรับปลูกฝังความเชื่อ
8. สมาชิกทุกคนของเขตวัด และกลุ่มคริสตชนขั้นพื้นฐาน (BEC) ต้องส่งเสริมบรรยากาศให้ความเชื่อเติบโตและแบ่งปัน